

ระบบการเมืองการปกครองในประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียน	ระบบการเมืองการปกครอง		
ไทย	ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	<p>ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำสูงสุดของฝ่ายบริหาร</p>	<p>ตรากฎหมาย รับทราบคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี การตั้งกระทู้ถาม การอภิปรายทั่วไป ให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา กับนานาชาติ ประเทศ ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ออกจากตำแหน่ง และการพิจารณาเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ (ระบบสภาคู่ : สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา)</p>	<p>ศาล มีหน้าที่พิจารณาคดีต่าง ๆ ให้เป็นไปตามบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน ทั้งนี้ในรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติให้ศาลเป็นสถาบันอิสระจากรัฐสภาและรัฐบาล มีคณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.) ทำหน้าที่ควบคุมการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการ เพื่อให้ศาลเป็นสถาบันที่ดำรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างแท้จริง</p>

	ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	กัมพูชา	เป็นรัฐบาลผสมระหว่างพรรคประชาชนกัมพูชากับพรรคพุนซินเปค โดยมีสมเด็จพระอัครมหาเสนาบดี เดโช ฮุน เซ็น เป็นนายกรัฐมนตรี	สภาแห่งชาติและวุฒิสภาประกอบกันเป็นสถาบันด้านนิติบัญญัติของชาติ (ระบบสภาคู่ : สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา)
	ปกครองโดยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	บรูไน	รัฐบาลใช้อำนาจของฝ่ายบริหารโดยผูกพันความรับผิดชอบต่อสมเด็จพระราชาธิบดี รวมทั้งถวายความช่วยเหลือและถวายคำแนะนำเกี่ยวกับงานบริหารของพระองค์	สภานิติบัญญัติมีอำนาจในการพิจารณาผ่านร่างกฎหมายซึ่งร่างกฎหมายทุกฉบับต้องได้รับความยินยอมจากสมเด็จพระราชาธิบดีก่อน แล้วจึงประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ (ระบบสภาเดี่ยว : สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

พม่า	ปกครองโดยระบบสหภาพซึ่งเกิดจากการรวมตัวของรัฐ (State) และเขต (Region) ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยแบบมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	ฝ่ายบริหารประกอบด้วยประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี ๒ ตำแหน่ง รัฐบาล และสภาความมั่นคงและการป้องกันแห่งชาติ ประธานาธิบดีดำรงฐานะประมุขฝ่ายบริหาร มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายและประกาศรัฐกฤษฎีกา	รัฐสภาทำหน้าที่ครอบคลุมหลายด้านทั้งด้านนิติบัญญัติ การพิจารณางบประมาณ ประจําปีงบประมาณตามที่ฝ่ายบริหารเสนอ (ระบบสภาคู่ : สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา)	ฝ่ายตุลาการประกอบด้วยศาลฎีกา ศาลสูงประจํารัฐหรือเขต และศาลลำดับรองในทุกระดับ ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา โดยความเห็นชอบของรัฐสภา
ฟิลิปปินส์	ปกครองแบบสาธารณรัฐในระบบประธานาธิบดี		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	ฝ่ายบริหารประกอบด้วยประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ประธานาธิบดีดำรงฐานะประมุขแห่งรัฐและหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีโดยความยินยอมของคณะกรรมการการแต่งตั้ง	สภาองเกรสของฟิลิปปินส์มีอำนาจหน้าที่หลักในการออกกฎหมายและจัดทำนโยบายสาธารณะการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ การควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร (ระบบสภาคู่ : สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา)	สำหรับอำนาจตุลาการองค์กรผู้ใช้อำนาจคือศาลฎีกาและศาลในลำดับรองรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ศาลฎีกามีอำนาจตรวจสอบการออกกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ

		ประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ภายใต้รัฐธรรมนูญการปกครองอยู่ในรูปแบบสหพันธรัฐ		
มาเลเซีย		ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
		ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำสูงสุดของฝ่ายบริหารตามระบบรัฐสภา	รัฐสภาแห่งมาเลเซีย มีอำนาจหน้าที่ดังนี้ ตรากฎหมายฉบับใหม่หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิม ตรวจสอบนโยบายของรัฐบาลกลาง (ระบบสภาคู่ : สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา)	ใช้ระบบกฎหมายของอังกฤษ คือ Common Law มีศาลสหพันธ์เป็นศาลสูงสุดของประเทศ
ลาว		ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยประชาชนตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ		
		ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
		ฝ่ายบริหารประกอบด้วย ประธานประเทศ และคณะรัฐบาล	อำนาจหน้าที่ของสภาแห่งชาติสามารถจำแนกได้ ดังนี้ ด้านนิติบัญญัติ การจัดเตรียมให้การรับรองหรือแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ การเลือกตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งและการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งการพิจารณาและให้ความเห็นชอบการพิจารณาตัดสินประเด็นเกี่ยวกับสงครามหรือสันติภาพ (ระบบสภาเดี่ยว : สภาแห่งชาติ)	ฝ่ายศาล มีศาลประชาชนสูงสุด คือ องค์กรที่มีอำนาจสูงสุด

สิงคโปร์	ปกครองแบบสาธารณรัฐในแนวทางระบบรัฐสภาที่อยู่บนพื้นฐานของระบบเวสต์มินสเตอร์		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	สภาบริหาร (The Executive) ประกอบด้วยประธานาธิบดีและคณะรัฐมนตรี บริหารประเทศผ่านกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานในสังกัดราชการ	พิจารณาร่างกฎหมาย สมาชิกรัฐสภาสามารถเสนอญัตติเพื่อขออภิปรายในเรื่องใด ๆ หรือเสนอข้อร้องเรียนต่าง ๆ ต่อสภา (ระบบสภาเดี่ยว : รัฐสภา)	สภาตุลาการ (The Judiciary) แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ ศาลชั้นต้นและศาลฎีกา (ฝ่ายตุลาการมีอิสระในการพิพากษา ศาลฎีกามีอำนาจสูงสุด)
อินโดนีเซีย	ปกครองในระบอบประชาธิปไตยในระบบสาธารณรัฐแบบ Unitary Republic		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	ประธานาธิบดีดำรงฐานะประมุขแห่งรัฐ และผู้บัญชาการทหารสูงสุดของกองทัพอินโดนีเซีย ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหาร รวมทั้งเป็นผู้แต่งตั้งและปลดรัฐมนตรี	การทำหน้าที่ออกกฎหมาย การพิจารณางบประมาณ และการควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร (ระบบสภาเดี่ยว : สภาผู้แทนราษฎร)	อำนาจตุลาการอยู่ภายใต้การดูแลของศาลฎีกา และศาลระดับรอง ๆ ลงมา รวมถึงศาลรัฐธรรมนูญในการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา คณะกรรมาธิการตุลาการ

เวียดนาม	ปกครองแบบสังคมนิยม		
	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายนิติบัญญัติ	ฝ่ายตุลาการ
	รัฐบาลส่วนกลาง ประกอบด้วย ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และ คณะรัฐมนตรี รวมไปถึงตำแหน่งสำคัญในพรรคคอมมิวนิสต์ เช่น สมัชชาของพรรคคอมมิวนิสต์	สภาแห่งชาติได้ตรากฎหมายสำคัญ ๆ กำหนดนโยบายซึ่งครอบคลุมหลายด้านเพื่อผลประโยชน์ของรัฐ ตรวจสอบการทำงานขององค์กรรัฐ และพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่ง และถอดถอนออกจากตำแหน่ง	ระบบศาลประกอบด้วย ศาลประชาชนสูงสุด ศาลประชาชนระดับท้องถิ่นต่าง ๆ ศาลทหาร และศาลอื่น ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย